

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Świadectwa przemysłowe w Wielkopolsce

Źródło:

Życie Gospodarcze Rocznik 15, 1936, nr 15, strona 132

Artykuł zdigitalizowany i udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt.
„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«
H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

z odwołaniem (wyrok N. T. A. z dn. 2. X. 1935 r., I. rej. 2777/33).

Platnik w zeznaniu o obrocie powołał się na prawidłowe księgi handlowe, zaczem był chroniony przywilejem, określonym w art. 76 ust. 3 i 4 ustawy. Władza wymiarowa uznała wprawdzie księgi handlowe za nieprawidłowe, odnośna jednak decyzja wydana została dopiero po wniesieniu przez platnika odwołania, na skutek zgłoszonego w niem zarzutu w tym względzie. Pozwana władza skarbową, przyznając powyższy fakt, twierdziła, iż platnik miał prawo uzupełnienia odwołania z uwagi na doręczenie decyzji, dyskwalifikującej księgi, przed wpływem terminu odwoławczego.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyjaśnił, iż zajęte przez władzę skarbową stanowisko nie da się wyprowadzić ani z postanowień ustawy o podatku przemysłowym, ani też z zasad prawidłowego postępowania, zwłaszcza, gdy platnik nie ponosi żadnej winy w tem, że władza wymiarowa nie dopełniła obowiązku, ciążącego na niej w myśl wyraźnego przepisu art. 76 ust. 3 ustawy, zaś uchwała, dyskwalifikująca księgi handlowe, powzięta została dopiero po wniesieniu odwołania i bezpośrednio przed upływem terminu odwoławczego. W tym stanie rzeczy prawa obrony platnika z art. 76 ust. 3 i 4 zostały, na skutek wadliwego postępowania, obu instancyj, zupełnie anulowane. Dlatego też władza II instancji powinna była przed wydaniem decyzji na odwołanie zarządzić ponowne doręczenie uchwały w sprawie ksiąg platnika z pouczeniem, że służy mu prawo wniesienia odwołania co do skonstatowanych wadliwości ksiąg i w razie skorzystania przez platnika z tego środka, poddać go rozpoznaniu równocześnie z odwołaniem, zgodnie z postanowieniem art. 89 i 91 ustawy.

Należy nadmienić, że aczkolwiek decyzja odwoławcza podtrzymała decyzję władzy wymiarowej w sprawie dyskwalifikacji ksiąg handlowych, to jednak Najwyższy Trybunał Administracyjny nie uznał tego faktu za sanację wadliwości postępowania wymiarowego, a to z uwagi na to, iż platnik nie mógł wogóle zająć w postępowaniu administracyjnym stanowiska odnośnie do przyczyn dyskwalifikacji ksiąg handlowych, przyjętych w tej decyzji.

Świadectwa przemysłowe w Wielkopolsce.

Na terenie województwa poznańskiego wykupiono na r. 1936 ogółem 48.439 świadectw przemysłowych. Z liczby tej przypada na przedsiębiorstwa handlowe 26.656 świadectw, na przedsiębiorstwa przemysłowe — 21.582, oraz na zajęcia przemysłowe (dla osób nie posiadających odrębnego zakładu pracy) — 201 świadectw.

Suma uzyskana przez skarb Państwa z tytułu wykupienia świadectw przemysłowych w Poznańskim wynosi 1.783.219 zł.

Liczba świadectw wykupionych w poszczególnych kategoriach wynosi: A) dla przedsiębiorstw handlowych: kat. I — 49, kat. II — 1.846, III — 8.593, IV — 15.856, Va — 47, Vb — 265. B) dla przedsiębiorstw przemysłowych kat. I — 20, kat. II — 5, III — 29, IV — 123, V — 323, VI — 783, VII — 727, VIII — 19.572. C) dla zajęć przemysłowych: kat. I — 0, II — 60, III — 37, IV — 104. (az.)

Obniżenie opłat od win krajowych.

Kilkakrotnie w ciągu rb. pisaliśmy o przemyśle win krajowych, który, naskutek wysokich podatków

i wzmożonego etatyzmu, znalazł się prawie w stanie likwidacji. Sprawa tej gałęzi wytwórczości była omawiana również na Naradzie Gospodarczej.

W konsekwencji interwencji organizacji gospodarczych departament opłat akcyzowych min. skarbu przystąpił do prac nad nowelizacją opłat od win wyrobu krajowego. Prace idą w kierunku obniżenia tych opłat, aby w ten sposób umożliwić produkcji krajowej konkurencję z zagranicznymi wyrobami. Rozporządzenie o obniżce opłat akcyzowych od win krajowej produkcji ma być ogłoszone niebawem w Dzienniku Ustaw.*)

*) Dowiadujemy się w ostatniej chwili że odnośne rozporządzenie ukazało się w Dzienniku Ustaw z datą 31 lipca.

Sprawy socjalne.

Sądy Pracy.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. 54/36 poz. 391), przekształca z dniem 1 października 1936 r. Sądy Przemysłowe i Kupieckie Województwa Poznańskiego i Pomorskiego oraz górnośląskiej części Województwa Śląskiego, na Sądy Pracy na następujących zasadach:

Z dniem 1 października 1936 (§ 2 rozp.) zostają zniesione wszystkie istniejące dotychczas na terenie Województwa Poznańskiego, Pomorskiego i górnośląskiej części Województwa Śląskiego, Sądy Przemysłowe i Kupieckie.

W myśl § 3 rozp. z dnia 1 października 1936 ustanowione zostają samoistne Sądy Pracy w Poznaniu w okręgu Sądu Okręgowego w Poznaniu, z okręgiem obejmującym miasto Poznań i powiat, w Katowicach, w Chorzowie, w Gdyni w okręgu Sądu Okręgowego w Gdyni, z okręgiem obejmującym okręg Sądu Grodzkiego w Gdyni, oraz Sądy Pracy przy Sądach Grodzkich w Bydgoszczy, Grudziądzu, Toruniu i Tarnowskich Górach. Równocześnie rozporządzenie z 2 VII. 36, ustala liczbę ławników i zastępców ławników Sądów Pracy w sposób następujący:

dla Poznania po 62 ławników i 124 zastępców ławników z obu grup (grupa pracobiorców i grupa pracodawców) i dla właściwego dla Sądu Pracy w Poznaniu Sądu Okręgowego (w Poznaniu) po 24 ławników i 48 zastępców ławn. dla obu grup;

dla Gdyni po 32 ławników i 64 zastępców i dla właściwego dla Sądu Pracy w Gdyni Sądu Okręgowego w Gdyni po 20 ławników i 40 zastępców z każdej grupy (pracodawców, pracobiorców);

dla Sądów Pracy przy Sądach Grodzkich — Bydgoszczy po 26 ławników i po 62 zastępców, oraz dla Sądu Okręgowego w Bydgoszczy po 16 ławników i po 32 zast. z każdej grupy;

dla Grudziądza po 20 ławników i po 40 zastępców i dla Sądu Okręgowego w Grudziądzu po 12 ławników i 24 zastępców z każdej grupy;

dla Torunia 26 ławników i 52 zastępców oraz dla Sądu Okręgowego w Toruniu po 16 ławników i 32 zastępców ławników.

Ławników powoływać będą prezesowie właściwych Sądów Apelacyjnych na podstawie wspólnych wniosków okr. inspektorów pracy i wojewódzkich władz administracji ogólnej.

Wszystkie spory, wszczęte przed 1 października 1936 r. przed sądami przemysłowymi lub kupieckimi, będą przekazane do rozpatrzenia nowopowołanym sądom pracy lub sądom grodzkim w miejscowościach,